

[Bjørner.]

ved at betale Boligafgiften, og saa naar man ikke Lovens Hensigt.

Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaalet om Administrationens Omfang. Nu skal jeg ikke forlænge denne Diskussion. Men jeg gjorde i Gaar opmærksom paa et Tilfælde, hvor Administrationen har hindret os i at skaffe ikke mindre end 1 000 Enfamiliehuse her til Landet. Nu ser vi i Dag i Pressen, at Administrationen i de sidste Aaringer her i København har beslagnet ikke mindre end 152 Beboelsesejendomme uden for Slotsholmen til nye Administrationskontorer; Slotsforvalteren fortæller, at han alene i de sidste 2 Aar har afsluttet Lejemaal til et Beløb af 300 000 Kr., det vil vel dække saadan noget som rundt regnet 600 Værelser, saa det er vel klart, at den omsiggribende Administration, vi har, hemmer ogsaa Fremskaffelsen af Værelser.

Jeg var meget glad ved det, det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp nævnte, at man stadig, selv om vi nu skal behandle Lovforslaget i Udvalg, skulde søge at gaa videre ad Frivillighedens og Oplysningens Vej. Det kan jeg ganske slutte mig til, og jeg haaber, at de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, navnlig med Hensyn til at søge Skattelettelsens Vej betraadt ved Løsningen af dette Problem, kan indgaa i Udvalgets Overvejelser.

Thorkil Kristensen: Jeg skal kun gøre ganske faa Bemærkninger til de ærede Talere, der har beskæftiget sig med de Tanker, jeg fremsatte til Overvejelse i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller sagde bl. a., at gamle Lejligheder var et vidt Begreb, og det er rigtigt. Det er ligeledes rigtigt, at man ogsaa maatte beskæftige sig med det Problem, der hedder Lejligheder, som er opført med Statstilskud under Krigen, og som derfor er holdt nede paa et Lejeniveau, der omtrent svarer til Niveauet fra før Krigen. Det Problem maa man ogsaa beskæftige sig med før eller siden, i hvert Fald hvis man nogen Sinde ønsker frie Forhold paa Boligmarkedet igen, saadan som jeg tror, at baade det ærede Medlem og jeg ønsker det. At det ikke altid er et Privilegium at bo i en gammel Ejendom er muligt, men det maa i hvert Fald være et Privilegium at være dækket af Huslejestoppet eller

anden direkte Statsforanstaltning, som holder Huslejeniveauet under, hvad det vilde være uden et saadant Indgreb.

Jeg takker det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp for hendes forstaaende Bemærkninger om de Tanker, jeg antydede i Gaar. Det er rigtigt, at en Afgift som den, jeg skitserede, kun ad indirekte Vej vilde frigøre Værelser, men det er vel overhovedet Kendetegnet paa en liberal-økonomisk Politik, at man foretrækker de indirekte Virkninger fremfor direkte ved Tvang at gribe ind i Folks Dispositioner. Naar vi driver Pengesanerung, er det netop, fordi vi finder det bedre indirekte at begrænse Forbruget, nemlig ved at begrænse Købeevnen til en Størrelse, som svarer til Landets reelle økonomiske Situation, end at have alt for mange direkte Indgreb i Folks frie Dispositioner. Det er, saa vidt jeg kan se, netop Hovedforskellen mellem en socialistisk og en liberal-økonomisk Politik.

Jeg var derfor ogsaa glad for, at det ærede Medlem Fru Alvida Larsen tog saa skarpt Afstand fra mine Tanker; det havde jeg ogsaa ventet. Man kunde jo ikke regne med, at en kommunistisk Taler vilde se med nogen Art af Forstaaelse paa en liberalistisk Foranstaltning, og jeg er veltilfreds med den store Afstand, det ærede Medlem søgte at lægge mellem sig og mig.

Naar det ærede Medlem talte om, at Huslejen skulde op i taarnhøje Højder, er det jo Udtryk for den samme Foragt for Kendsgerninger, som jeg kender saa vel fra vore Diskussioner under Valgkampen i Vejle-Kredsen. Det viste sig da ogsaa, at da det ærede Medlem kom ned til Realiteterne, blev det til en gennemsnitlig Forhøjelse paa 15 pCt. Jeg maa altsaa forstaa det saadan, at Ordet „taarnhøj“ kun var et Udslag af, at det ærede Medlem glemte, at vi befinder os i Folketinget og ikke paa en Agitationsplads.

Jeg skal til Slut gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen. Den højtærede Minister citerede, om jeg husker ret, Indenrigsministeriets Byggeudvalg, som i 1945 mente, at det skulde være muligt at holde Lejeniveauet i fremtidige Bygninger ogsaa uden Statstilskud nede paa Niveauet fra før Krigen, nemlig paa Grund af, at Renten i Fremtiden skulde kunne blive meget lav, hvilket skulde